

פיתחא זעירא

יתברך הכורא ויתפאר היוצר כורא כל, מהווה כל ההווה, עבר הווה ועתיד מפיו נגזרים, ממלא ומחיה כל עלמין, אשר השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ואף כי הארץ הזאת, גבוה מעל גבוה מרום ישכון, ריבי רבבות גדודי צבאיו, מלכים ימליכוהו, שרפים יסלדהו, עירין יעלהו, עדי רבבות ישרפו בעת פעם אחת ישבחוהו... בקדוש קדוש יקדישהו... מי ימלא גבורות ד' ישמיע כל תהילתו...

ובכל זאת, מקובל בידינו מקדמונינו דעל אף אשר אימתך בהמון מלאכים, בהילוך מחנות, בועד אלפים, בויוכו רבבות - ומוראך עליהם, אפ"ה אביתה תהילה מסרוחי מעש, משבעי רוגז, מעדורי אמת, מעמוסי בטן, והיא תהילתך.

לרב רוממותך - אף שאין נעלה וגדול למולך - עם כל זה אין דבר קטן לנגדך - מונה במספר צבאיו אחת לא נעדרה - אל מי יביט - אל עני ונכה רוח, אנוש כחציר ימיו שאחריתו רימה ותולעה, טפוש ברוע יצר, אשר מנעוריו להבל דמה כל מעשיו, מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם ותפקדנו, צדקותינו דלו ולמאוד קצרו עוונותינו רבו ומעשות הטוב עצרו.

ואתה ד' לא גמלתנו, בכל זאת - ימינך הושטת באהב לגפפה, לסעוד נפש לב לך כמה, סלול דרך לחטאים מודה, מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון, הלא אם אמרתי אספרה נא, אודה לשמך בתוך אמוני, הלא יספרון מחול ירבון, ואני אל תחילת ההודאה לא הגעת, תהילות שמך עוון נושא, רם אתה לכל ראש מתנשא, לך כח וגבורה לחזק, לגדל, להוליכי ולהוסיבי אצל עץ החיים חמדת תורתך הקדושה, ליטע אפרני אצל זקני ארץ, יושבי מרום, ראשם במרומי קרת, דורשי הגיון דת משיבת נפש, חכמי חיפוש מטמוני חכמה ודעת, אדוקי אש נטוע אהלם בצל שוכן מעונה.

ולזה יאתה לך נפשי, ענית תודה לקל הנאמן, לכן בכל לב מאוד ונפש איחד אשר לטמו ולזכרו תאוותי, אמרתי - כל אשר באפי נשמת רוח אסלד ואסלסל לקל רועה אותי מעודי, בכל און אוסיף אומץ לגדל, בכל לשון אשגב ואמלל, אמרתי... ונכזבה תוחלתי - דלה העט מהביע, קצרה הידיעה מהשביע, לשרטט ולו במעט חוב חסד אשר ידך גברה.

ולזאת מה אומר לפניך יושב תהילות ומה אספר שוכן שחקים וכו' הלא רוב מעשי תהו וימי חיי הבל לפניך, ואם באת לנקותי כצרוף זהב וכסף הלא מאומה לא אשא, הריני כקט לפני אש, כעצים יבשים לפני האור, כסף סיגים מצופה על חדש, הבל הבלים אין בו ממש.

ורק אך זאת מאוצר מתנת חנם חננו, חומר מעשה ידיך יודע יצר אל תעזבנו, עוד אל תפן באנוש חציר, חוקך לב פרנו מחטא נקנו מעוון, קרבנו אליך כי בידך כל נפשותינו, שמע תפילתנו קשוב קריאתנו, נצור ותיקר לך נפש עפר ואפר, און תחן בדפקנו דלתיך, תהילות ד' ידבר פינו, שפתינו שעה בעת רצון, מושיענו ידך לא תרפה כי עמך מקור חיים באורך - אור חיים וחסד - נראה אור.

ועל של עתה באתי, שפתי רננות ימלא פי, אשית בחסדך אמלל גבורתך, ידך אשר אחזתני ותסערני זה כמה, מקימי מעפר דל ואביון מאשפה, לעמוד בשעה, להתיצב על הרך,

ולכן במקום שכבר בין כה א"ר למאכל אדם
 חו ל"ח מלוגמא לאדם כהפסד ושרי ועיין
 במאי דהארכנו בזה (פי' הי' ענף א') ולמש"כ
 עתה חו ליכא ראייה דאף אי מלוגמא הוי
 דין בעלם הקדו"ש עכ"פ יש מקום לומר
 דאינו מעכב אלא במקום שיש שימוש אחר
 לאדם אך כשאינו ראוי למאכל אדם שוב אינו
 מעכב דומיא דמאי דנפק"ל מהמקד"ד לגבי
 דינא דהנחתו וביעורו שוין. ודו"ק.

שרי לחתה לבהמה אך אסור במלוגמא
 והגר"א בפירוש לירושלמי שם ס"ל דמוטר
 בכה"ג אף במלוגמא ולא נאסרה מלוגמא אלא
 בהחליף בפירות שביעית ונתיבם הפרי השני
 ועיי"ש וכבר ביארנו בכ"מ דפליגי דדינא
 דמלוגמא אי הוי אסור בעלם הקדו"ש וא"כ
 אינו פוקע גם כאשר הפרי נתקלקל ממאכל
 אדם או דהוי אסור רק משום שע"י השימוש
 למלוגמא מפסיד המאכל משימוש השווה בכל

- ענף ד -

האם להירושלמי והרמב"ם איכא הך דינא דהנוב"ש

שחית אחרים] מהא דמתיר רבי יוסי משרה
 וכביסה בפירות שביעית, ועיי"ש, והיינו דס"ל
 להירושלמי דפלוגת רבנן ור"י אי שרי משרה
 וכביסה היינו האם נחשיב את הכביסה כחיי
 הנפש ודו"ק שם. ולמש"כ הבבלי פלוגתא
 היינו האם שרי להשתמש בפירות שביעית
 באופן שהנחתו אחר ביעורו ואין לזה שום
 שיכות בידון הירושלמי שם.

השמטת הירושלמי, התו"ב והרמב"ם הך
 הנאי דהנוב"ש

[א] אלא ללאחר העיון בדברי הרמב"ם
 נשתוממתי לראות דליכא כלל ברמב"ם
 הך חנאי דלריך להשתמש בפירות שביעית
 באופן שהנחתו וביעורו שוין, ואף לא ברמו
 רמיא, שו"ר דגם בירושלמי ובתו"כ (יש פרעה
 סה) ליכא רמו לזה, ולמדו [בתו"כ (שם)
 וירושלמי (פ"ו ה"א) וברמב"ם (פ"ה ה"א)]
 דחלה קדו"ש אכצעין "מתהיה", ולא מלכס
 דומיא דלאכלה דלמד הבבלי (ב"ק ק"ב ע"א).

ולולא דמסתפינא הו"א דאיכא פלוגתא
 דהבבלי והירושלמי בזה, והיינו

דהבבלי (ב"ק ק"א ע"ב) סוכה (מ' ע"א) ס"ל
 דמלכס דומיא דלאכלה למדו יסוד כל השימוש
 בפירות שביעית שהוא רק כשהנוב"ש, משא"כ
 הירושלמי לא ס"ל הך דרשא וס"ל דמ"לכס"
 ו"מתהיה" למדנו שימושים מסוימים שנתיבו
 לבד מהלאכלה הפשוט דהיינו צביעה והדלקה,
 ולבד כן לא הותר אלא אכילה ממש.

ויש להוכיח כן גם ממש"כ בירושלמי (פ"ה
 ה"ה) להוכיח דר' יוסי ס"ל דכביסה
 הוי חיי הנפש [שקודמת וכוותו לכביסה ע"פ

דו"ק] להירושלמי הוזק לזה כיון דקשיא ליה
 קושיית הר"ש (פ"ו מ"ו) והתוס' (גדה ה'
 ע"א ד"ה מאן) בדברי ר"ש דס"ל דהשרף אינו
 פרי, ולכן אין בו קדו"ש, וגם רבנן מודו
 לתד דבקטפא דגוזוזא, וז"ע כשאלו דניס
 לגבי קדו"ש מאי אכפת לן אי הוי פרי או
 לא, ולכאורה ממ"י אי הנוב"ש קדש, ואי לא
 אינו קדוש [עיי"ש בר"ש ובתוס' מאי דמירטן]
 ולמד הירושלמי מכאן דגם קדו"ש דהל רק
 על "פרי", וליחא להך כללא דהנוב"ש, ועיין.
 וגב' דנדרים (פ' ע"ב) מביאה ברייתא
 מפורשת דר"י ס"ל דכביסה היינו
 חיי הנפש ולא קושרת וזה כלל לסוגיא דידן,
 והיינו דס"ל להבבלי דכדי להשתמש בפירות
 שביעית לצרכי האדם לא צעין שיהא חיי

מכתב עוז

מרנן ורבנן ראשי הישיבות בהם למדתי

הגאון כמוהר"ר

רבי **שמואל אויערבאך**

שליט"א

ראש ישיבת "מעלות התורה".

הגאון כמוהר"ר

רבי **אברהם יעקב זלזניק**

שליט"א

ראש ישיבת "עץ חיים".

הגאון כמוהר"ר

רבי **חיים הכהן קמיל**

זללה"ה

ראש ישיבת "אופקים".

יום ד' לסדר "כבוד ד' מלא
את המשכן" כ"ח אדר א'
תשס"ה

הנה תלמידנו חביבנו הר"ר
עופר שמאי היימן שליט"א
שלמד בישיבתנו ועשה חיל,
ומשם נתעלה בישיבת
מעלות התורה, וכעת מרביץ
תורה לעדרים בישיבת
מאורות התורה, וברוב
שקידתו ועמלו ויגיעו גדל
והולך, ובעיקר זך שכלו
וישרות סברתו, וחיידושו
מבדרין, וזוכה ומזכה
בחיידושו האמתיים, וכל
חיידושו וחיידושו מנופה בי"ג
נפה מגדולי הת"ח.

ובזה הנני בברכת כהן
שיפוצו מעינותיו חוצה ויזכה
להעמיד תלמידים הרבה כפי
פירוש של החסיד יעב"ץ -
שכל אחד יהא שקול כהרבה,
ורבים יהנו מאורו.

בברכה מעומק הלב

חיים הכהן קמיל.

ניתן לספורי "שערי ברכות" כשבועים
קודם העלויות רבנו זללה"ה לשיובה
של מעלה אדר תשס"ה.

ניתן לקונטרס "שערי זרעים" בדיני
קנין לעכו"ם שה"ל בשנת תשנ"ה,
ומפורש אמר לי רבנו שליט"א
שמיעד מכתב זה גם לספר על מסכת
שביעית.

מוצאי שבת קודש וישלח התשנ"ה
הנני בזה להכיר ולהוקיר את
הרב הגאון שמאי היימן
שליט"א, הלומד בישיבתנו
הקדושה עץ חיים בירושלם,
בשקידה גדולה ועמל על
התורה, וכבד הוציא לאור
ספר שערי טוהר על מקואות
ומצא חן בעיני הלומדים.

והנה זה עתה בשנת השמיטה
העבר עמל על הלכות
שביעית לפרטיה ודקדוקיה,
וממילא עסק בעניני מצוות
התלויות בארץ בכלל, ומתוך
כך נצטבר אצלו קונטרס על
עניני קדושה ראשונה קדושה
לשעתה וקנין עכו"ם בארץ,
ורוצה להוציאו לאור, לזה
תכון ידי עמו ויה"ר שיפוצו
מעינותיו חוצה ויהנו רבים
לאורו, ויזכה להגדיל תורה
ולהאדירה.

כברכת

אברהם יעקב זלזניק

ניתן לקונטרס "שערי זרעים" בדיני
קנין לעכו"ם שה"ל בשנת תשנ"ה,
ומפורש אמר לי רבנו שליט"א
שמיעד מכתב זה גם לספר על מסכת
שביעית.

והן עתה בא לפני מע"כ הרב
הגאון הנ"ל שליט"א והראה
חזותו לפני אשר הוסיף
להרים ולהניף בידו החזקה
בעוז ובגבורה חיבור נפלא
למאוד בשם "שערי זרעים"
לעניני מסכת שביעית, ודבר
ד' בעיתו בערב שנת
השביעית מה טוב ומה נעים
ונחמד חיבור עצום זה אשר
יהיה לתועלת גדולה
למעיינים הישרים מבקשי
דבר ד' זו הלכה.

ושלמא שלמא אמרי רבנן
בכפילא.

בכל חותמי ברכה

ערב ש"ק ה' אדר תשס"ז.

שמואל באאמור"ר גאון ישראל

מוה"ר שלמה זלמן זללה"ה
אויערבאך.

נכתב כהוספה בשולי מכתבו לספר
"שערי ברכות".